

SQUASH: 1. igra;
2. reket i lopat;
3. igralište

stazu od starta do cilja provuze u najkraćem vremenu. Vrijeme se mjeri elektronskim uređajima, s preciznošću na stotinke sek. S. je na programu zimskih OI i PS; u s. se održavaju natjecanja za svjetski kup; [3] sp. gimnastika; usporeni prijelaz vježbača iz upora u vis, tijelom što bliže spravi.

spuštalica = stezaljka

spuštanje lopte, odbojka: jedan od oblika napada (prebacivanje lopte preko mreže); umjesto snažnog smeča, lopta se spušta u prazan prostor iza protivničkog bloka ili usmjerava u protivnički blok, tako da pada zajedno s blokom, pa zbog toga kod protivnika dolazi do nošenja lopte.

squash (engl.), sp. igra odbijanja lopte reketom o zidove zatvorena igrališta; natječu se žene i muškarci pojedinačno te u muškim, ženskim i mješovitim parovima; s. se naziva

i squash rackets. Crna lopta od mekane sintetičke gume, tež. 24 g, promjera 4 cm, udara se iz lijevog ili desnog mjesta za serviranje na čeonu zid, gdje mora udariti iznad 185 cm visoke linije serviranja i odbiti se u suprotnu četvrtinu igrališta. Kod vraćanja lopte igrač može udariti loptu neposredno nakon odbijanja od zida (volej) ili nakon jednog odskoka od tla. Lopta u igri smije dotaknuti površine za igru na prednjem ili bočnim zidovima igrališta. Igralište ima 4 zida, površina je 9,75 m × 6,40 m. Na udaljenosti 4,27 m od stražnjeg zida nalazi se poprečna linija (engl. short line) a polje između stražnjeg zida i poprečne linije podijeljeno je popola uzdužnom linijom (engl. half-court line) na lijevo (engl. backhand court) i desno polje (engl. forehand court) za primanje servisa. Server izvodi servis s mjesta za serviranje, jednog od dva polja

oblika kvadrata, stranica duž. 1,60 m, smještena u lijevom ili desnom polju u kutu koji čine poprečna i uzdužna linija igrališta. Na stražnjem zidu je vodoravna linija (engl. back wall line) na vis. 2,15 m, na prednjem zidu vodoravna linija (engl. front wall line) na vis. 4,55 m a obje linije su spojene koso penjućim linijama na bočnim zidovima (engl. side wall line). Na prednjem zidu nalazi se vodoravna linija serviranja (engl. cut line) na vis. 185 cm i od tla do vis. 48 cm metalna traka (engl. tell tale). Kada igrač loptom u igri pogodi metalnu traku čuje se drugačiji zvuk odbijanja lopte a udarac se računa kao greška. Reket može biti dugačak najviše 68,5 cm; drveni okvir sa žicama ne smije biti duži od 21,5 cm i širi od 18,4 cm. Držak je od drva ili metala. Igra počinje servisom a poen može osvojiti samo igrač (ili par) koji servira. Kada server u igri pogriješi pravo na servis dobiva njegov protivnik. Pobjeđuje igrač koji prvi osvoji 3 seta. Set se igra do 9 poena (katkada u parovima ili u SAD do 15 poena). Kod rezultata 8:8 primalac servisa može odlučiti da se igra na razliku od 2 poena ili do 9 poena. Prvenstvena natjecanja vode po jedan sudac i brojač poena. S. je pod imenom racquets bio u programu OI 1908. Svake druge godine održavaju se PS koja organizira ISFR (engl. International Squash Rackets Federation), osn. 1967, sa sjedištem u Londonu.

squash tennis, sp. igra odbijanja reketom i loptom; igra se po pravilima vrlo sličnim squashu, ali samo pojedinačne igre. Natkrivito igralište za s.t. je vel. 5,5 m × 4,5 m; lopta i reket su slični teniskoj lopti odn. reketu, ali su nešto manji. Zbog vrste lopte s kojom se igra s.t. je mnogo brža igra od squasha. U s.t. se lopta odbija od zida brže nego što je došla, u squashu spužvasta lopta pri odbijanju od zida izgubi mnogo na brzini leta. Na čeonom zidu igrališta nacrtana je mreža; lopta se može odbiti od bilo kojeg zida i najviše jednom odskočiti s tla; server izvodi početni udarac iz svog polja u čeonu zid ali tako da se lopta odbije o tlo ispred poprečne linije polja protivnika, a ne kao u squashu u polje protivnika. Igra se do 9 osvojenih poena, uz obaveznu razliku od 2 poena. S.t. se počeo igrati u SAD krajem XIX st.; od 1911 održavaju se prvenstva SAD. Igra nije postala popularna van SAD; igra se najviše na istočnoj obali (New York i dr.).

sraz, vježbe oblikovanja: sunožni stav u kojem se pete dodiruju, a stopala međusobno čine pravi kut (90°).

Srdak, Stjepan (1910-79), vježbač, trener i sudac saveznog razreda u sp. gimnastici; počeo vježbati 1923 u Hrvatskom sokolu, u Osijeku. Dobitnik Trofeja Saveza za fizičku kulturu Hrvatske (1978).

Srebrna lopta NSJ, priznanje nogometašu koji je nastupio 25 puta na službenim međ. utakmicama A reprezentacije Jugoslavije; uvedeno odlukom Konferencije NSJ, 18. XII 1977. To priznanje su u trenutku osnivanja nagrade primili: Dušan Bajević (za 37 utakmica), Bruno Belin (25) posthumno, Rudolf Belin (29), Ivan Buljan (28), Ivan Gajer (28), Franjo Glaser (35), Milutin Ivković (39) posthumno, Jurica Jerković (42), Miodrag Jovanović (25), Josip Katalinski (41), Borivoj Kostić (33), Dobrosav Krstić (30), Gustav Lechner (44), Enver Marić (32), Vojislav Melić (32), Miloš Milutinović (33), Muhamed Mujić (27), Dražen Mužinić (26), Branko Oblak (46), Tihomir Ogjanov (28), Blagoje Paunović (39), Miroslav Pavlović (46), Željko Perušić (27), Ilija Petković (43), Danko Premerić (28) posthumno, Zdravko Rajkov (28), Spasoje Samardžić (26), Josip Skoblar (32), Dragoslav